

Sygn. akt. IV Ka 251/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący SSO Włodzimierz Hilla - sprawozdawca

Sędziowie SO Mariola Urbańska - Trzecka

SO Roger Michalczyk

Protokolant st.sekr.sądowy Justyna Bobak

przy udziale Ewy Łączkowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej
w Bydgoszczy

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2014 roku

sprawy **I. L.**

oskarżonej z art. 278§1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 21 listopada 2013 roku sygn. akt XVI K 1685/13

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że wymierza oskarżonej 180 (sto osiemdziesiąt) złotych opłaty za I instancję i obciąża ją wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa przed Sądem Rejonowym; utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części, zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. P. – Kancelaria Adwokacka w B. kwotę 619,92 (sześćset dziewiętnaście 92/100) złotych brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym; zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i jego wydatkami obciąża Skarb Państwa.

IV Ka 251/14

UZASADNIENIE

Przedmiotem postępowania odwoławczego w niniejszej sprawie było rozpoznanie apelacji prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z 21 listopada 2013 r. (sygn. akt XVI K 1685/13) skazującego oskarżoną **I. L.** za czyn z art. 278 § 1 k.k.

Przedmiotowy wyrok zapadł w trybie dobrowolnego poddania się przez oskarżoną karze, a więc wskutek złożenia przez prokuratora, wraz ze skierowanym do sądu aktem oskarżenia, wniosku w trybie przepisu **art. 355 k.p.k.**

Porozumienie zawarte w tym trybie przewidywało także obciążenie oskarżonej kosztami sądowymi w sprawie (k. 15 i 37v).

Prokurator w swoim środku odwoławczym podniósł, że do wydania zaskarżonego orzeczenia doszło z naruszeniem cyt. przepisu ustawy, albowiem sąd pierwszej instancji – wbrew warunkom „porozumienia” - zwolnił oskarżoną od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, domagając się zmiany wyroku w tym zakresie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja okazała się zasadna.

W doktrynie słusznie podnosi się, że wprawdzie przepis art. 335 k.p.k. nie konstytuuje wprost „porozumienia” stron, acz do jego istoty należy negocjacja warunków, na jakich oskarżony gotów jest wyrazić zgodę na skazanie, przy czym zgoda ta musi być wyrażona osobiście (por. R.A. Stefański [w:] Komentarzu do Kodeksu postępowania karnego, pod red. Zb.Gostyńskiego.. Warszawa 1998, t. II, s. 161 i n.). Oczywiście jest przy tym, że owo „porozumienie” obejmuje wszystkie istotne okoliczności dotyczące merytorycznego rozstrzygnięcia, poczynając od kwalifikacji prawnej czynu, a kończąc na rozstrzygnięciach w przedmiocie kosztów sądowych .

Równocześnie, skonstatować należy, że wniosek prokuratora o skazanie oskarżonej bez przeprowadzenia rozprawy oczywiście nie był wiążący dla sądu, który może go uwzględnić lub odmówić skazania i skierować sprawę na rozprawę. Sąd nie może przy tym uwzględnić wniosku prokuratora częściowo, w innym aniżeli ustalono zakresie, albowiem z treści przepisu art. 343 § 4 i 5 k.p.k. wynika, że uwzględniając wniosek sąd skazuje oskarżonego w zakresie uprzednio uzgodnionym przez strony i wskazanym we wniosku, a uznając, że nie zachodzą podstawy do jego uwzględnienia, sprawa podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych.

Tymczasem, w realiach przedmiotowej sprawy doszło do sytuacji, w której sąd pierwszej instancji, uwzględniając wniosek oskarżyciela publicznego, rozstrzygnął w sposób określony powyżej.

Nie było przeszkód, by strony doszły na rozprawie odwoławczej do consensusu, w wyniku którego strony (prokurator i oskarżona) uzgodniły swe stanowiska także co do obciążenia oskarżonej kosztami sądowymi za pierwszą instancję (k. 102). Sąd ad quem pozostaje na stanowisku, że tego rodzaju możliwość procesowa istnieje także na tym etapie postępowania, a sąd odwoławczy może w trybie reformatoryjnym skonwalidować owo uchybienie. Tak też się stało w niniejszej sprawie.

Z tych powodów orzeczono jak w części dyspozytywnej niniejszego wyroku.